

SZENTES ÉS VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár:
negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. t. 265. szám, özv. Fried Józsefne úrnő házában,
hová a kéziratok címzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít fel.

Pártszolga az elnöki székben.

Szentes város polgármesterének, Sarkady Nagy Mihálynak, minden hivatalos cselekedetén mind élesebben és pregnansabban domborodik ki annak bizonyossága, hogy nem termett rá a magas tisztre, melyre a népbizalom most másodízben emelte és semmi hivatalossága nincsen ahoz, hogy egy ily nagy és népes város polgármestere lehessen a szó legnemesebb értelmében.

Nem szólnak hivataloskodása első hat évéről, melynek határait olyan szegyenkövek jelölik, mint a Döme-féle sikkasztás, a helypénzjövdelem titokzatos eltűnése, a Mikcz-féle sikkasztás stb. Nem akarunk visszanyúlni a multba, hol a hivatalos hanyagságok és kötelelességmulasztások vétségének egész özöne zúdul sok tisztviselőnk fejére, kezdve magán a polgármesteren, aki e vétségekben rossz példával jár elől; nem kívánunk ezáltal arra sem bővebben reflektálni, hogy az ő hivataloskodása idejének nem utolsó botrányos története: a volt községi bíróság elcsapatásának kényszerűsége; valamint hogy az se képezte most hosszabb elmélkedésünk tárgyát, milyen gyönyörűséges állapotok uralkodtak a város közzpéztaránál, míg egy szép napon, a pénztári ellenőr feljelentése nyomán végre kénytelen volt a polgármester belenyúlni a rendtelenségek ottani zavarosába is, fölöttébb eredeti, de

éppen nem erkölcsös és nem a jó és tiszta adminisztráció érdekeinek megfelelő módon oldván meg ezt a kényes gordiusi esemőt azzal, hogy a közzpéztári tisztséget lemondásra kényszerítette, ahelyett, hogy kötelelességéhez képest fegyelmileg járt volna el ellenük.

Mind-e régi dolgokkal nem kívánunk újból foglalkozni. Teljesen értjük és értéke szerint méltányoljuk is, hogy a polgármester maga fázik minden alkalommal a legjobban attól: hogy hanyag és kötelelességmulasztó, sőt sikkasztásban vétkes alantas tisztviselői ellen fegyelmi eljárást indítson, mert hiszen ezen eljárások mindenikének során rendszerint az derül ki, hogy az alantas vétkét a polgármester kötelelességmulasztása az ellenőrzésben tette lehetségessé és így végeredményében a fegyelmi vizsgálat ő reá is kiterjesztendő.

Igy esett meg, hogy a helypénzek titokzatos eltűnéséről egy héttel előbb birt tudomással, mintsem az a skandalózus ügy nyilvánvaló lón, de azért még sem tett semmi szigorú intézkedést arra való nézvést, hogy a pénzkezelő akkor volt városi számvevő hivatalától nyomban felfüggesztessék és ellene a törvény kellő szigora alkalmaztassék: így esett meg az is, hogy a közzpéztári tisztséget szaladásra kényszerítette, ahelyett,

hogy a törvényes formák közt járjon el ellene és így esik meg újabban, a mai közzpéztári pénztárakkal szemben egy újabb hűnös elnézése, melyről lapunk más belűnök irunk.

De — mint már mondtuk — ezúttal nem kívánjuk a mult hivataloskodása egész fertőjét felkavarni.

A jelen önként kínálja az adatokat, melyek túlon-túl igazoják, hogy Sarkady Nagy Mihály nem Szentes város polgármestere, hanem egyszerűen Sima Ferenc pártjának közzséséges pártszolgája, ki — mint ilyen ül meg, a város képviselőtársaság közgyűlésein, az elnöki széket is.

Sulyos vád ez, melyet e szavakban a város polgármestere ellen felhozunk, de megfontolva mondjuk ki, mint olyant, amelyet bizonyítani is tudunk és nyomban fogunk is.

Nem kell e miatt valami fáradságos tanulmányokat tennünk. Ha behunyjuk a szemünket és vakon marokunk bele a városi közgyűlések bármelyikének történetébe: egytől-egyig igazolni képes a mi állításunkat, bár alig egy olyan kiviróan, olyan szembeszököen, mint a f. hó 21-én lezajlott városi közgyűlés, melyben a polgármester pártszolga volta a legpregnansabbul domborodott ki.

Mint ilyen, nyílt gyűlésen fogadja a pártvezér, Sima Ferenc parancsait és azokat ugyanott keresztül is hajtja.

TÁRCA.

A hóhér szerelme.

Páris, 1891. Máj. 15.

A párisi törvényszék előtt mult héten egy megható jelenet folyt le. Egy fiatal pár állott a békebíró előtt. A tárgyalás nyilvánosan folyt s az érdekllett felek barátai és barátai nagy számmal lepték el a törvényszék termét.

Végre belépett egy fiatal nő: a vadlónő. Neve Revillon Mari, egy szöke hölgy, egész lényéből szelidség és ábrándozás látszik, de ezzel feltűnő ellentétben látszik lenni határozott, biztos magatartása. Mari kissasszony az opera-színházban egyszer egy fiatal emberrel ismerkedett meg ki mindjárt az első pillanatan megnyerte rokonszenvét. Ugyanazon fiatal ember az, ki halvány arccal s nagy izgottsággal között ott less most a vadlónok padján Mari előadásának minden szavát. Később egy séta alkalmával ismét találkozott az ifju pár s csakhamar bevallották egymásnak vonalmukat.

Pernód — így hívták a fiatal embert — könnyen talált módot és alkalmat, hogy az imádot leány házi körébe is juthasson: a leány szülei egy percig sem haboztak, hogy a tisztességesszándékú látogatót barátjaik körébe felvegyék, különösen midőn hallották, hogy

Pernód egy liverpooli gazdag nyakkendőgyáros egyetlen örököse, kit csak azért küldtek Párisba, hogy a fiatal ember itt a további társadalmi műveltségre szert tehessen. S minő finom, csaknem cökölök volt egész megjelenése! Magas homlok, hollófejkete, selyemlágy haj, a finom szaj felett mindig bizonyos fájdalom, csaknem elszánt vonás, ábrándozó szem, arisztokratikus fehér kezek s mindezek mellett hibátlan öltözködése és modora, végre tiszta, szelid, költői varázsú hangja — ki lett volna képes mindezeknek ellenállani?

A csabító külseje fiatal ember hatása a leányra napról-napra nagyobb lett. Mari egyszerű, polgári nevelésben részesült, s gondolataiban és tetteiben, ezzel megegyezőleg, igen gyakorlati módon fejlődött. Fellengőség és ábrándosság tekintetében egészen ellenkezője volt a szelid Pernód Edének.

Ede lyrail költeményeket szeretett szavalni és a »holdvilágos tündéréjek« iránt rajongott; Mari pedig a borzadalmas regényeket s vértől párolgó rabló-históriákat kedvelte.

Ezen időbe esett ama közreműletet gerjesztett vasúti gyilkosság, hogy Lyon közelében Gay Ferencz párisi szabólegény egy francia banktisztviselőt megölt és kirabolta. A szabólegényt csakhamar elfogták s a párisi törvényszék halálra ítélte.

Marinak nem volt forróbb óhajta, mint ezen elvetemedett kivégzetésénél jelen lehetni. Kivánságát elmondá Edének, de ez rendkívül fel lón izgatta ez óhajtas hallatára, s minden szónoki erejét felhasználta, hogy a leányt e nőietlen szándékáról lebeszélje. Mari végre engedett szavának. A kölesönös vonalom azalatt mindig szorosabb és bensőbb lett.

Egy előre nem látott esemény nem sokára borzasztó véget vetett a szép viszonynak. Mari elhittette magával, hogy némileg női büszkeségét alázta meg, midőn kedvese óhajtasának engedve, megadta magát, s ama kivégzetésre el nem ment. Néhány héttel ezután ismét hasonló vérpadi esemény előtt állt Páris, s Mari feltette magában, hogy ezúttal állhatatosabb lesz.

Hire futott ugyanis, hogy egy fiatal gonosztevőt fognak nemsokára ismét halállal lakoltatni. Ede ugyan azt állította, hogy minden nemesebb érzést elfojt ily jelenet látása, s hogy minden nő, ily látvány szemtanúja, mintegy erkölcsi és szellemi kivégzést viszhéghoz önmagán, — de Mari megakartá mutatni, hogy igenis képes a reggeli órákban ily kivégzést végig nézni, s este mégis fog tudni az ő érzélgos kedvesével igen józuan csevegni és enyregéni.

Tervét azért egy szóval sem arulta el

Otromba gyerekeskedéssel sértegetni az ellenfélt, mint Sima Ferenc cselekszi, amikor per meghatalmazott úr reflektál a beszédjére, ezt az elnököl párt-polgármester megengedi és egyszer sem jut eszébe, rendre utasítani a szónokot, az ő pártvezéré, hogy magát tisztességesen viselje, ilyen otromba distinkciókba ne bocsátkozzék, mert ehhez joga nincsen, ne dühöngjön, ne ugráljon fel és futkosson untalan az előljárói asztalhoz és főleg, ne használja föl a városceledeket pártcélokra, a közgyűlés alatt szaladgáztatván őket mindenfelé, párt-hívei bevadásására.

Sarkady Nagy Mihály párt-polgármester mindez iránt siket és vak. Az ellenzék szónokainak beszéde alatt a Sima-párt zajongását sem nem akarja, sem nem képes megfékezni; de azt megengedi magának, hogy az ellenzékre durván rátámadjon: »Ne lármázzanak!»

A polgármester úr, ha neki úgy tetszik, ily hangon beszélhet a béreseivel, beszélhet ama pártnak egyik-másik tagjával is, melyet szolgál, ha úgy hiszi, hogy annak így is elég jó és elég tisztességes, azonban ezt is csak a magánérdekekben: de mikor a közgyűlési elnöki székben ül, joggal megköveteljük tőle, hogy a városi képviselőtestület minden egyes tagjának, párttekintet nélkül megadja azt a tiszteletet, mely méltán megilleti s amelyet a polgármester minden képviselőtől a maga részére szintén jogosan követelhet.

Sarkadi Nagy Mihály párt-polgármester pártszolgai mivolta azonban nem csak ebben tűnik ki. Kitiunik abban is, hogy ő az elnöki székéből az ellenzék ellen érvelésekbe bocsátkozik, amihez joga nincsen, ami merőben ellenkezik az elnöki tiszt pártatlanságának tisztességével.

Az elnök nem azért van, hogy érveléseivel a vitát befolyásolja, hanem, hogy a tanácskozást, főleg emelkedve minden párttekinteten, el-

fogulatlanul vezesse, annak tisztességéül őrködjék és a határozatot, a többség akaratához képest, kimondja.

De az az elnök, aki untalan megengedi, hogy a pártján levő és hivatalos hanyagságait leplező, őt fejeleimi ügyeiben pártfogoló egyének, a közgyűlésen jelen nem levő fölöttes hatóságot durván, kiméletlenül sértegessek, gyanúsítsák, mint tette Sima Ferenc most legutóbb, a közigazgatási bizottság több tagjával, a nélkül, hogy ezért rendre utasítaná; az az elnök, aki magyarázat ürügye alatt beleérvel a vitába pártszempontból, — nem áll hivatása magaslatán, nem is elnök, hanem csak engedelmes, lekötelezett szolgálja egy pártnak.

Tessék a polgármester úrnak minden alkalommal eljárni a meggyűlésekre és azokat végigülni és tanuljon ott elnöki pártatlanságot a vármegye főispánjától. Jó iskola az, higgye meg nekünk; sokkal jobb, mint hogyha mai pártvezére parancsai szerint cselekszik szüntelen, mert ettől ugyan soha sem fog részrehajlatlanságot, a mások véleményének tiszteletbentartását tanulni, még amannak iskolája, ha van fogékonysága iránta és kellő értelme is, mindenkor csak becületére, tisztességére válna.

Ebben az iskolában megtanulná azt is, hogy a világ semmiféle elnökének sem ad a törvény olyan jogot, hogy egy, közgyűlésen tárgyalt indítvánnyal kapcsolatban, írásosan benyújtott ellenindítvány felolvasását megtagadja, mint ahogy Sarkady Nagy Mihály polgármester, a Horváth-kultusz ügyében vakmerően megcselekedte.

Az ilyen önkénykedések aláássák az elnöki tekintélyt, mert arra kényszerítik az ellenindítvány benyújtóit, hogy jogukat a törvény minden eszközzel kiküzdjék és a pártszolgálatban álló elnök ellen panasszal éljenek.

Aláássák a képviselet tekintélyét is, mely az ilyen elnök alatt durván profanálva van.

kedvesének, ki a kivégzetést reggelén egyike volt az elsőnek a börtön komor és szűk becső terén. Mint rendszeren, most is igen vegyes közönség jelent meg; itt félénk és csendes suttyogás, ott szilaj tombolás közt folyt le az idő az ctitél megérkezéig. Ezt is kihozták végre; fiatal, vézna legény volt s az egész nézősereg mély részvételt fogadta a szerencsétlen. Egy lelkész kísérletében az emelvényre lépett; majd megjelentek a hóhér és segédei — és a perében éies sikoltással, ajtulan rogyott össze egy nő a tömegben. Mari volt. A hóhér első segédjében Edéjére ismert, ki közönséges bakói öltözetben állott ott . . . Marit hazavitték szüleihez.

Este, a rendes órában, a finom öltöztető Ede szokott szelid modorával ismét megjelent hű kedvesénél. »Vissza gyilkos! kiállt róla a leány az irtózott hangján . . . Ede megütöközte nyúlt Mari keze után. »Hozzám ne nyúlj, fertelmes! kezdetet vér undokítja, engem is vérpadra akarsz hurcolni? . . . Hát csak láss hozzá, tedd nyakamra a kötelet . . . hiszen van neked elég köteled, azért szeretted magadnak egy nagybátyát Liverpoolban, egész nyakkendő-raktárral . . . hahaha! valóban elegáns nyakkendőket szoktál használni! Így dühöngött Mari forrólázi rohamok között, közel a megőrüléshez. Edét az elszörnyűködött szülők a házból kiutasították.

Hogy miért állott most e szerencsétlen pár a békebíró előtt? Azért, mert Ede azon értékes ékszereket és gyűrűket, melyeket idő folytán Maritól kapott, nem akarta visszaadni, miután utált mesterségét folyvást tagadta. Ő még mindig forrón szerette a leányt, ki a legiszonyúbb undorral nézett rá. De a törvényszék előtt, fájdalommal bár, mégis el kelle magát a kedves emléktárgyak visszaadására határozni. Előbb azonban egy fájdalomteljes, szenvedélyes beszédet tartott, melynek veleje ez volt: »Nem én, hanem a bíró, nem is a bíró, hanem a szigorú, kemény törvény a valódi hóhér».

Pernő Ede egy előkelő bordeauxi családból származott, s szerencsétlen viszonyok láncolata következtében adta magát ama iszonyatos mesterségre. Mari iránti szerelme fényes pont volt sokat hányott életében, s ez utóbbit — azt igérete a törvényszék előtt — majd egyszer körülményesen le fogja írni.

A békebírói tárgyalás óta Mari, ki itt a kivégzetési jelenetet egész borzasztóságában újra fölelevenítette lelkében, vesztélyes betegségben simuldik. Női kíváncsiságának rövid kielégítését egész élete boldogságával fizette meg.

Hovosi A.

Az erély nagyon szép dolog az elnökben, de annál rútabb az erőszak. Tessék erélyesnek lenni ott, ahol kell és helyén van; tessék nemcsak a csengetőt rázni, hanem kellő szigorral rendre is utasítani mindenkit, aki rászolgál, de abban aztán ne legyen személyválogatás, ne vezesse párttekintet az elnököt.

Helyén lett volna az az erély a most lezajlott közgyűlésen is, amikor a fogyasztási adó bírságpénzeinek számadása fölött folyt a vita.

A közgyűlés színe előtt, nyíltan emelt e számadások tisztatlanságára vádat egy városi képviselő. Kimutatta konkrét esettel, hogy az a számadás gyanús, megbízhatatlan és szigorú vizsgálat alá veendő.

Ekkor, ily váddal szemben tetszett volna Sarkady Nagy Mihály polgármesternek a közgyűlést az iránt felvilágosítani, hogy most már nem fogadják el a számadást, mert neki hivatalos kötelessége, konkrét vádra a legszigorúbb vizsgálatot megejteni.

Ez pártatlanság leendett, ez elnöki és polgármesteri kötelessége is.

S amíg nem így cselekszik, mi csak a párt-szolgát látjuk benne, nem az elnököt.

Tanonc-munkakiállítás. Az iparostanoncok évenként megújuló munkakiállításán elkövethető visszaélésekre már a múlt évben felhívták a figyelmünket néhány iparospolgártársunk.

Tapasztalták ugyanis, és figyelmeztetésül nyomán magunk is tapasztaltuk, hogy egyes 1 vagy 1 és fél éves iparostanoncok olyan iparcikkeket állítottak ki szakmájukban, mely egy mesternek is becsületére valnék és ezzel erősen fölkelte a gyánút: vajon nemcsakugyan a mester kezényoma adja meg e kiállított darabnak az értékét, mellyel a kiállító tanoncot aztán a félrevezetett bírálbizottság jutalomdíjra érdemesíti.

A gyanú nagyon természetes és indokolt is.

Bizonyos, hogy minden mester büszke lesz arra, ha műhelyében jutalomdíjra érdemesített tanonc van.

A jutalomdíj odaítélése első sorban mindenesetre a mestert dicséri, kinek keze alatt a tanonc kiképzését nyeri. Elmondhatni, hogy ez vagy amaz a tanonc csak egy éve dolgozik a műhelyében és ime, az ő szakavatott oktatója folytán már is jutalmat nyert a munkakiállítás: megengedhető büszkesége az iparosnak; bár — mint már említettük — épp ezért közelfekvő a gyanú, hogy bizony ő maga is elősegíti egyben-másban a kiállító ipartermek sikességét, csinját, megállhatóságát a bírálat előtt.

A főcél pedig, melyre a tanoncmunkakiállítások rendezésével törekedni kell, nem az, hogy egyik-másik mester olcsó dicsőséget arasson; hanem: hogy minden tanonc szakmabeli előmenetelének hű és hamisítatlan képét kapjuk és igaz érdeme szerint jutalmazzuk a szorgalmat, a valódi tehetséget, kézi ügyességet.

Ez lévén az egyedüli cél, természetesen módrol és eszközöl kell gondoskodnunk arra való nézve is, hogy a kiállításra kerülő minden ipartermek kétségtelenül a tanoncnál az illető kiállító iparostanonc kezemenkéntéjének tekintessék.

Az e célra vezető eszköz, ahogy azt néhány iparos-polgártársunk tervelte, nagyon egyszerű és szinte önként kínálkozik.

A. és B. műhelyéből I—II szabóiparostanonc jelentkezik, hogy résztvesz a kiállításban.

A rendező-bizottság, arra az időre, amikor a két iparos-tanonc a kiállításra szánt

öltönydarabot elkészíti, egyszerűen kiscseréli őket. A-nak a tanonca dolgozik a maga kiállítás díjában B-nek a műhelyében és viszont.

Az ellenőrzés csakis ily módon lehetséges és csak így lesz elhárítva a gyanú a kiállított ipartermékek igaz értékére nézve.

Szükséges ezen óvintézkedés az iparosanok szakképzésének igaz érdekéből, szükségesség azért is, hogy a bírálbizottság semmilyen félre ne vesszessék.

Az iparszkolai bizottságnak módjában áll, ezt a módszert már az idén teljes értékűre próbálni. Tegye meg már csak azért is, hogy a felmerült és részünkről is indokolt tartott gyanút végre eloszlassa.

Városi közgyűlés.

(Szentes, 1891. május 21.)

A túl a kurcai népkert árnyas fái alatt megújuló régi vígadó-épület, annyi hanyatatis és Odisszeisi kalandos pályá után végre — úgy látszik — rákadt igazi rendeltetésére.

Volt nyári korecsma és sörcsarnok, polgári iskola, gimnázium, iparskola, — végre ma nagyot szököket az értéke, históriai nevezetességre tett szert, mert Szentes város képviselőtestületének gyűlékező helye lön, ahol is rendre fognak ezután hozni a jegyzőkönyvileg megörökített böles és bolondos határozatok egyaránt.

Alkalmatos hely ez nagyon erre a célra. A nagyterem eredeti alakjára van restaurálva s elég tágas volna e célra akár egy új város-ház-épületben is. Tiszta, világos és szellős, amit a csérfészek terméről nem mondhatni. — S ezenfelül, amely városatya a vita izgalmaiban nagyon is felhevül — pár lépést kell csupán tennie, hogy a liget legsűrűbb bozótjába jutva, akár forró nyár évadján is menten lehűtse veritékös homlokát, izzó koponyáját.

Az új helyiség meg is mutatta már az első ott-tanácskozáskor e célra hivatottságát. Szabadabban szárnyal benne a szó, a gondolat, tettere vágyóbb a kedély, mert a terem menyezete nem hat senkire sem olyan nyomasztóan, mint a csérfészeké, hol egy-egy szalabab városatyanak szinte a koponyájára súlyosult.

Volt is harc és háború, izgalmas jelenet bőven a felavató gyűlésen, melynek viharos lezajlása arról győzött meg minden elfogulatlan szemlélőt, hogy városunk képviselőtestületén lassan ugyan, de biztosan, lépésről-lépésre hódítva bár tért, — egészségesebb áramlat kezd irányt szabni a tanácskozásoknak.

Különösen kitűnt ez a tárgysorozat két pontjának tárgyalásakor: a fogyasztási adó 1886, 87. és 88-ik éveiben befolyt bírságpénzei és a Horváth Gyula arcképének leleplezése fölött lefolyt vitában.

Aki Sima Ferencet e két vita alatt megfigyelte, aki látta az arcát eltorzító féktelen düh kitérésait, aki megszámlálta, hogy e két vita alatt hányszor ugrott fel és rohant hol a polgármesterhez, hogy — pártvezéri mivoltában, a közgyűlés színe előtt instrukciókat és parancsokat osztogasson neki, — hol meg ki a teremből, hogy futár-futára menessen a városba, intelligens elemek támaszáért vagy hogy el-elcsúszdó nyáját a maradásra rávegye; — s akinek figyelmet az sem kerülte ki, hogy e nyáj leghevibb tagjai közül hány vonult ki mindennek dacára, éppen e két legnevezetesebb ügyben, közvetlen és szavazás előtt, mert lelkiismerete felébredt és megváltozott nézete folytán nem akart többé Simával, sem a bírságpénzek számadása, sem Horváth Gyula ünnepeltetésé

ügyében szavazni, úgy, hogy végül a nagy sereg 42 darab gúszmagyarkára olvadt össze: az egy pillanatig sem kétségeskedhet abban, hogy az egészségesebb áramlat hovatovább tért hódít s hogy — akik ma kevesen voltak ugyan számban, de nagyok az erkölcsi erőben, rövid időn vissza fogják venni a vak engedelmesség gúszmagyarkáinak tudatlan seregét vezetéstől együtt oda, ahová illenek, az obskurancia ismeretlenségének sötétjébe.

Az erkölcsi győzelem ma is e kicsiny, de bátor sereg volt már, mely törhetlen kitartással nyomul kitűzött célja felé. Övék volt az erkölcsi győzelem az elszámolatlan bírságpénzek ügyében, mikor egyik szónokuk, Kristó Nagy István, konkrét alakban hozta fel vádját a fogyasztási adókezelőség megbízhatatlansága mellett és adatokat hozott fel a közgyűlés színe előtt, melyek vádját igazolják. S e vád sulya alatt történt, hogy Szentes város tisztí ügyésze, ki addig — jobb ügyhöz méltó bugzalommal szállt síkra a fogyasztási adó-kezelőség mellett és fejtetűre állított jogász-furfanggal iparkodott: a közgyűlést egy képtelen mumussal ijesztgetni — maga is azt követelte, hogy most már vizsgálát tartassék ebben az ügyben.

E kis seregét volt az erkölcsi győzelem a Horváth Gyula ünnepeltetésé fölött lezajlott vitában is, mert a polgármester, Sima Ferenc által sarokba szorítva és terrorizálva, leginkább pedig, mert annak erkölcsi hatásától félt, még csak fel sem merete olvasztani az ünnepséget ellenzők írásosan benyújtott ellenindítványát, mely a maga ridegségében teljesen hű képét adja azon mozgózt erők erkölestelen voltának, melyek ezt az ünnepséget, viszontszolgálat fejében, erőszakolják.

Ünnepség!

Hát csakugyan lesz ilyen?

Diszközgyűlés lesz az, amelyet névszerinti szavazással kell, erőszakos módon illyennek keresztelni?

Diszközgyűlés az, amit egy város képviselőtestülete nem egyhangú lelkesedéssel határoz el, hanem egy testtel-lelkekkel a megünnepelőnek lekötelezett pártkínos küzdelemmel, a gyarainak dühösesatogtatásával, tajtékozva tehetetlen vergődésében kiereszokol, anélkül hogy egyetlen komoly, igaz, megállható érvel is képes volna megokolni a maga indítványát?

A leszavazott kisebbség, írásosan benyújtott ellenindítványa végén kimondta, hogy:

„feltéve, hogy a közgyűlés többsége az itt felsoroit érveink dacára, a felajánlott arcképet elfogadja és annak ünnepies leleplezésére diszközgyűlés tartását határozná el. . . . e diszközgyűlésen nyhá! koteltségünknek fogjuk tartani, tilló szavunkat felelni.”

Akik ezt aláírták, egytől-egyig olyan férfiak, hogy nem szoktak a szavukkal játszani. Vajon diszközgyűlés lesz-e hát az, amelyet Sima Ferenc kiereszokolt?

Mi úgy vagyunk meggyőződve, hogy nem lesz az, nem is lehet.

Ám, ha Horváth Gyula és tábora hűségát kielégíti, hogy az általuk istenített arckép ilyen diszközgyűlésen leplez-

tessek le, — ez az ő gúsztusuk dolga, a gúsztus pedig annyiféle, ahány az ember.

A mi gúsztusunk, például, nem venné be az ilyen ünnepeletetést, sőt ennél már nagyobb dicsőség is ér bennünket abban, hogy lapunkat, Sima Ferenc parancs-szavára, egy alkalommal, az igaz szó kimondásáért, kitiltották az I. 48-as népkörből.

Az érdekes közgyűlés lefolyását különben a következőkben adjuk:

Elnök: Sarkady N. Mihály polgármester. Jegyző: Magyar Elek, városi aljegyző.

Elnök a gyűlést délelőtt egynegyed 10 órakor megnyitván, tárgysorozat előtt Sima Ferenc interpellálja a polgármestert: van-e tudomása arról, hogy Csongrád megye közgazgatási bizottsága, a f. hó 12-én tartott gyűlésén, a Szentes város által kért közeztetvám ügyében olyként határozott, hogy a keresk. miniszternek csupán a vasúton felvagy leadott árúk után ajánlja a vámszedés jogát megadni, míg ellenben a Tiszan érkeztet vagy azon szállított árúk után nem. — S miután Sarkady polgármester válaszában kifejté, hogy erről hivatalos tudomása nincs, csak magánértesülése, — az interpelláló indítványt terjeszt elő, mely szerint a közg. biz. ezen határozata ellen a város kérelemmel forduljon a keresk. miniszterhez, mely kérvényt a polgármester személyesen nyujtsa át. Indítványa támogatására a szónok sok helyes, de sok helytelen érvel is hoz fel, — hogy t. i. ha e vámszedési jogot meg nem kapjuk: ez vasutunk forgalmát megbénítja, míg ellenben ha megkapjuk: 4—5000 frt évi bevételre számíthatunk.

Banfalvi Lajos pártolja az indítványt, bár nem ért egyet az indítványozóval abban, hogy az egyoldalú vámszedési jog megbénítana vasutunk forgalmát, vagy a tiszai árúk után olyan nagy bevételre számíthatnánk, hanem a kérvényezésnek helyét látja: mert joggal követelheti magának a város a vámszedést a tiszai árúk után is, tekintet nélkül arra: vajon a vármegye szed-e már ott vamat vagy nem? Stammer Sándor alispán alaposan kifejté: milyen indokok vezették a közg. bizottságot határozata meghozatalában. Különben ő sem ellenzi, hogy Szentes, ha jogosnak hiszi, kérelmet az illető helyen, akár a polgármester útján benyujtsa.

Szeder János és Kristó Nagy István szintén csatlakoznak az indítványhoz, melyet a közgyűlés egyhangulag elfogad.

Ezután a tárgysorozat első pontjára került a sor.

A polgármester előterjeszté, hogy a szentesi vasút építések szükségessé vált kisajtítások a kun-szt-martoni határban peres úton voltak csak eszközölhetők. E kisajtítási pörök be vannak fejezve, most már a kisajtítási földértéket kell kifizetnünk s e célra — mint-hogy 20 ezer forintunk az állammal van biztosítékul a vasúti kölcsönből — egyelőre függő kölcsön felvétele valik szükségessé.

A közgyűlés e függő kölcsönt 20.000 frtban megszavazta és megbizta a polgármestert, Nagy Imre tanácsnokot és Szeder János városi képviselőt, hogy ezen összeget valamelyik helybeli pénzintézetnél, a város nevében, felvegyék.

A tárgysorozat második tárgya volt a szemvevő jelentése, az 1890-ik évi költség-előirányzat egyes címéinél az előirányzat keretén túl bekövetkezett túlkadások cinyész-tetése, illetőleg mas címekből leendő utatval-nyozása ügyében.

Hogy városi költségvetésünk alapja soha sem reális, azt minden esztendő bőségesen bebizonyítja. A toldozás-foltozás művészetét semmiféle drótos tónak nem kell olyan magas tökélyre fejlesztenie, mint nálunk a szemvevőnek, aki az egyes szaktanácsnokok előadása után soha sem képes a bevétel és kiadás teljes hű képét előirányozni.

Hízen, az valamennyire képtelenség, hogy egy költségvetés egyik-másik címénél eltérés ne legyen a szükséglet és előirányzat közt, de, hogy ennyi és ilyen hullamzas legyen

egy költségelőirányzatban a realizáláskor, mint a miénkben: ez alig fordul még valahol elő az országban.

Sim a Ferencz, miután most már nem segíthetünk másként a bajon, ezáltal elfogadja a javaslatot, de a jövőben utasítanni indítványozza a számvevőt, hogy szigorúan ellenőrizze a költségelőirányzatot és jelentését ne akkor tegye meg, mikor már a túlköltségeket egyik címnel a másikból be is foltozták, hanem a cím kimerülése előtt, hogy a tanácsnak módjában legyen a törvényes formák közt intézkedni.

Stammer Sándor alispán a városi ügyrendben látja a hibát. A tanácsi utalványok nem úgy történnek, hogy ez vagy amaz összeg mely címből fizetessék ki és így a számvevőnek sincs módjában, kellő időben jelentést tenni, hogy az a cím mikor merül ki. Így lehetetlen a költségvetést minden körében betartani s így következnek be az olyan anomáliák, mint az 1888. évi is, hogy teljesen indokolatlanul, egyszerűen csak tizenhatezer forint túlköltségekkel áll elő.

Sarkadi polgármester a számvevő menségére felhossa, hogy túl van halmozva teendőkkel.

Szed er János éles hangon itéli el az e-féle menséget. A számvevő nem lehet annyira elhalmozva, hogy ne észrevételezhesse, ha valamelyik cím kimerülében van. A közgyűlés végre elfogadja a javasolt átutalványozásokat, de megoldja Kristó Nagy István közbevetett indítványával, mely szerint jövőben a számvevő és a városi tanács is, a költségelőirányzat szigorú betartására utasítatik.

A fogyasztási adókezelésnél 1886, 87 és 88-ban befolyt bírságpénzek ezután következett felszámolása fölöttébb nevezetes valami. Felolesztatott Nagy Imre gazdasági tanácsnok jelentése a gazdasági szakosztálynak ez ügy érdemében tartott gyűléséről.

E jelentés szerint a város számvevője a szakosztály gyűlésén határozottan tiltakozott az ellen, hogy a bírságpénzekről a fogyasztási adókezelés részéről betérjesztett számadás fölülvizsgálata elfogadástassék.

Igen helyesen észrevételezi a számvevő, hogy ez a fölülvizsgálata benyújtott és semmiképen sem okmányolt számoskodás, tulajdonképen nem is hivatalos számadás, hanem csak bevételek és kiadások egyszerű összeadása, mely semmi hitelességgel sem bír.

És dacára a számvevő, tehát az erre legilletékesebb szakbiztos ezen hivatalos észrevételeinek, az a gazdasági szakosztály, melynek Burian Lajos városi ügyész is egyik tagja, elfogadásra ajánlja a közgyűlésnek ezt a hitvány számadást.

Sim a Ferencz igazat ad ugyan a számvevőnek, hogy ez nem számadás és a jövőben utasítaná a fogyasztási adókezeléséget, hogy rendszeres könyvet vezessen a bírságpénzekről és számadásait okmányolja, de most ő is hajlandó a szakosztály javaslatát elfogadni.

Csunya komédiává sülyedt ezután a közgyűlés tanácssterme,

Burian Lajos városi ügyész, Udvardi Sándor, aki ocsmány bírságpénzeket be se akar venni a közpénztárba, Sim a Ferencz, rendre, sorba azon erősködtek, hogy rajjesszenek a képviselőtestületre.

Elmondták, hogy Szentes majd — ilyen körülmények közt, ha ez az ügy ennyiszor meghurcoltatik, nem veszi ki többé a fogságot, adót, magánbérli kezére kerül s milyen nagy baj lesz az. (Nagy ám azoknak, akikkel a magánbérli majd nem egyez ki potom 20—25 frtban, holott 70—80 frtot kellene különben fizetniük, mint Sim a Ferencz is.) Aztán hátha a kezelő vonakodik számoskodni vagy a beszédett bírságpénzt megteríteni: por lesz abból a város nyakán, akkor pedig jaj nekünk.

Csudalatos módon mind a várost jésztette ez a sok derék úr, mintha nem is a város szolgálatában állának, hanem a fogyasztási adókezelőjében és ennek a kegyelméből foglalná el minden városatya — már t. i. a

választott és nem a meghatalmazott — a maga helyét.

Kristó Nagy István, az ügyész azon kijelentésére, hogy senkinek sem áll jogában a számadás hitelességében kételkedni, melyet a város napbiztosra ellenőrzött, erőlyesen visszavág, hogy ez nemcsak jogában van, de sőt alaposan kételkedik is a számadás tisztakeziségében, kételkedik magában a város napbiztosában is és konkrét vádat hoz fel, kételeye igazolására.

Ez a határozott vád egy kissé megsejtette a derék adókezelő-védőt táborn. Burian Lajos városi ügyész, ennek erkölcsi nyomása alatt kijelenti: hogy most már ő sem fogadja el a számadást, hanem vizsgálatot kér.

A kérdéshez még hozzászóltak: Szed er János, Stammer Sándor, dr. Bartha Kálmán és mások s végül több képviselő névszerinti szavazást kért, mely alkalommal a közgyűlés többsége, 50 szavazattal 20 ellen, a számadást elfogadta.

György Ferencz számvevő, következetesen ellenőrző tisztéhez a szavazásnál sem fogadta el a számadást.

Burian Lajos városi ügyészben azonban, úgy látszik, sem jogérzet sem következetesség nincsen, mert ő, dacára a Kristó N. István konkrét vádjá után tett hivatalos nyilatkozatának, a szavazásnál a számadást elfogadta és elállt kemény szándékától, mely szerint vizsgálatot akart elrendelni.

Természetes, hogy most már mindenki tisztában lehet az ügyész úrral: mennyi értéke van az ő városi ügyészváltának, ha a város egy számadási teste ellen nyílt közgyűlésen felhozott konkrét vádak után is képes azt a számadást elfogadni.

A kataszteri ügyvezetőnek, az általa teljesített magániszolgáltatokért javaslatba hozott 800 frt tiszteletdíj a közgyűlés megszávaztta.

Elfogadta a 2 éven alóli szarvasmarhák levágásának korlátozása ügyében alkotott szabályrendelet pótlására kidőgözött cikkelyeket.

Készenlétet vette tudomásul öv. Czukor Adolfin alapítványának bejelentését, a gimnázium szegény-sorsu és jó előmeneteli tanulói javára.

Szótöbbséggel megválasztotta Szánthó Lajost a gimnaziumi bizottságba Beszed es Istan ellen és így szaporította a tanügyben a szentesi Jakobinusok számat.

Aztan jött a gyűlés legérdekesebb, legizgalmasabb vitája, melyet a Horváth Gyula arcképének ünnepies leleplezése, és e célra tartandó diszközgyűlés ügyében betérjesztett indítvány idézett fel.

Az irasos indítvány feloivasása után dr. Bartha Kálmán képviselő szólt fel és rövid megokollással, melyben kiemelte, hogy Horváth Gyula ez idő szerint országosan, hírlapilag erős vádakkal volt illetve, melyekből őt kimosdatni nem lehet. Szentes város közgyűlésének feladata, a maga és társai nevében a következő ellenindítványt terjesztette be irasosan:

Tekintetes Polgármester Ur!

Igen tisztelt városi közgyűlés!

A közgyűlési tárgysorozat 8. pontja értelmében néhány városi képviselő felajánlván Szentes város közgyűlési termének díszítésére Horváth Gyula volt kormánybiztos, jelenlegi lapszerkesztőnek általuk festetett arcképét, egyidejűleg indítvány tesznek az iránt, hogy ezen arckép a város képviselőtestülete által, a város nevében ajándékkal elfogadtatván, annak ünnepies leleplezésére egy diszközgyűlés tartassék.

Tisztelettel alóított Szentes városi képviselő a leghatározottabban tiltakozunk ezen indítvány és a felajánlott arckép elfogadása ellen formai szempontból, tiltakozunk ellene a városi képviselőtestület méltósága érdekében, tiltakozunk a történelmi igazság és tiltakozunk a köztisztesség nevében.

Tiltakozunk formai szempontból, mert szerintünk — akik Szentes város képviselőtestülete az indítványozott módon kitüntetni kíván, annak arcképét nem fogadhatja el

magánosoktól ajándékként, hanem meg kellene azt festetnie közöltségen.

Tiltakozunk a város képviselőtestületének veszélyeztetett méltósága érdekében, melyet alásva látunk azon tényben, hogy az arckép ajándékozói ide hozzák ugyan élnék, a közgyűlés elé a maguk indítványát, de olyanformán, hogy ök maguk, nélkülük, e képviselőtestület hozzájárulása nélkül nemcsak megcsinálták az indítványozott diszközgyűlés ünnepi programját, sőt már kibocsátott és hírlapilag közzétett programjukban az ünnepi szónokokat is kijelölték, ami pedig mind e képviselőtestület kizárólagos joga leendőtt — s így tulajdonképen ma csak azt kívánják tőlünk, hogy alázatos szolgaként szavazzuk meg az ő programjukat. Ez a városi képviselő tekintélyének nyílt megsértése és lábbal tiprása.

Tiltakozunk a történelmi igazság nevében, melyet meghamisítva látunk az indítványozók által fennen hirdettet azon valótlan-ságban, mintha Horváth Gyula, volt kormánybiztos volna, e vidék megmentője az árvízszedelemtől.

Nem! e vidéket a fenyegető vész ellen nem védhette meg a végrehajtó kar, hanem igenis megvédte az az erkölcsi erő, mely azt a kart vezette s mely a szellemi és anyagi eszközök oly dúsz tárházat bocsátotta rendelkezésére. Megmentette az ország akkor volt kormányát, különösen közkeletűségi miniszterre, Ordódy Pál.

E férfit ünnepelhetnők méltán, tíz éves fordulóján a vésznapoknak, őt illetné, hogy arcképét megfestetve, ezzel városi közgyűlési termünk falait díszítsük, az ő arcképét ünnepies diszközgyűlésen leleplezzük: a kegyelet és hála maig fennálló tartozásának lerovása volna; míg a végrehajtó kar, Horváth Gyula irányában e tartozást már rég leróta a város akkor, amikor őt diszpórgául megválasztotta.

Tiltakozunk végül a köztisztesség nevében, melyet milyen megsértve látunk az indítványban, még inkább az ide megszavazás végett betérjesztett ünnepi programban.

Közudomású, igen tisztelt közgyűlés, hogy Horváth Gyula volt kormánybiztos, jelenlegi lapszerkesztő személyisége és meg-tamadatitásoknak volt legutóbb nyíltan, hírlapilag kitéve. Közszereplése, maga kormánybiztos működése is metsző kritika alá volt véve, eddigi közéleti és politikai pályája teljes meztelen voltában úgy feltárva, hogy már ennélfogva is kötelessége leendőtt, magát ezen erkölcsi vádak ellen ugyancsak a nyilvánosság előtt védeni és tisztázni. — Kötelessége leendőtt különösen, soha kellően fölül nem vizsgált kormánybiztos számadásainak szigorú felülvizsgálását követelni.

Horváth Gyula azonban ezt mind még nem cselekedte meg és ime, most azt kell látunk, hogy olyanok, akiket barátságával lekötöleztet, akiknek közéleti szorult helyzetükben segítségükre siettek, hogy őket kétes jellegű szereplésükben befolyással támogassa — ide jönnek a közgyűlés elé és azt indítványozzák, hogy mi rehabilitáljuk a megtamadtottat a közvélemény előtt, ki a maga tisztázására semmit sem tón; — mi tegyük meg neki ugyanazon baráti szolgálatot, most, ezen ünnepies arckép-leleplezéssel, melyet ő amaz egyeseknek, részint reputációsális fákllyasmenetek rendezésével, részint pedig fegyelmi ügyükben való kérvényezéseknél megtett. Sőt ünnepi szónokokul épp azokat kívánunk általunk kijelöletetni, akik maguk is fegyelmi vizsgálat alatt állván, e részben az ő viszontszolgálatát igénybe veszik.

Ez ellen óvat emelni, ez ellen tiltakozni kötelességünk a közérkölcösiség szempontjából; mert szügyenletes volna e város képviselőtestületére, ha egyesek magánhálaból eredő viszontszolgálat-készsége vak eszközül adva magát oda, ma ünneplné azt, e néhány kedvűrt, aki érdemesnek sem tartotta, magát — mélyen sértés és közzszereplést nyíltan pellengérező vádak alól tisztázni.

Ellenindítványunk tehát röviden összefoglalva ez:

Mondja ki a város képviselőtestület, hogy ez alkalommal, már az itt változ viszonyokra való tekintetből is, a felajánlott aján-

déket nem fogadja el és így annak ünnepies leleplezésre diszközgyűlést sem tart.

Tisztelettel kérjük ezen indítványunk elfogadását.

És feltéve, hogy a közgyűlés többsége, az általunk ezen ügyben kért névszerinti szavazásnál, az ajándékul felajánlott arcképet, az itt felsorolt érveink dacára is elfogadná és annak ünnepies leleplezésére diszközgyűlést tartásait határozná el — az esetben kérjük, jelen tiltakozásunkat e közgyűlés jegyzőkönyvébe, teljes szövegében felvenni, egyidejűleg kijelentvén, hogy e nem várt esetben, a diszközgyűlésen újból köteleességünknek fogjuk tartani, tiltó szavunkat felemelni.

Maradván a tekintetes Közgyűlésnek Szentesen, 1891. május hó 21-én kiváló tisztelettel:

*Dr. Bartha Kálmán. Hódy Pál.
Bánfai Lajos. Kristó Nagy István.
Dr. Csató Kálmán. Kristó Nagy Imre.
Szabó Menyhért. Korbuly Béla.
Dr. Mátéffy Ferencz. Dr. Mikecz Ödön.
Mátéffy Ferencz id. Domszdy Ferencz.
Allertényi Antal. Dr. Tasnády Antal.
Debrecei József. Balázsovits Norbert.*

Ha bomba pattan a Horváth-imádók taboraiba, sem riaszthatja meg erősebben, mint ez a nem várt ellenindítvány.

Ecséri Lajos, Síma Ferenc, eltorzulva a dültől, törték az indítványozó ellen, ki mellé Kristó Nagy István, Dr. Mátéffy Ferenc és többen sorakoztak.

Egy elkeseredett küzdelem fejlődött ki, mellyel és különösen Sarkady polgármester ezúttal tanúsított különös viselkedésével, lapunk vezércikkében kimerítően foglalkozunk.

Itt csak annyit jegyzünk meg, hogy az ellenindítvány beadói ez ügyben is névszerinti szavazást kívántak és ezt keresztül is vitték kérelmetlenül. E szavazásnál 42 szoval 12 ellen kifogadta a közgyűlés Horváth Gyula arcképet és elhatározta a diszközgyűlést megtartását.

Csak azt nem tudjuk: vajon Horváth Gyulának magának, öröme lesz-e benne és büszkesége, ha arcképet ilyen módon erőszakolják a Szentes város közgyűlési termébe? és hogy ő maga diszközgyűlésnek vesz-e majd az illyent?

Ha igen, akkor csakugyan költői lélek lakozik benne.

A közgyűlés beféjezésül leírti rendelt Széll János 240 ft 86 kr. tőke és kamatai behajthatatlan arvapénztári tartozását és elhatározta, hogy esatlakozik Besztercebányai és Kun-Félegyháza városokhoz, a közigazgatási reform ügyében.

Délután fél 3 óra volt, mikor elnök a közgyűlést bezarta.

UJDONSÁGOK.

Szentes, 1891. május 24.

— **Beteg főjegyző.** Csató Zsigmond dr. megyei főjegyző már hosszabb idő óta szenved ízületi reumatizmusban, még pedig olyan súlyosan, hogy az ágyat kénytelen örízni és remény sincs rá, hogy a f. hó 25-én kezdődő megyegyűlésen már teljesíthesse hivatalos teendőit. Az előadói tisztelet ennél fogva e megyegyűlésen Mátéffy Kálmán megyei aljegyző fogja teljesíteni.

— **A tanácsülésből.** Szentes város tanácsa a f. hó 23-iki gyűlésében foglalkozott, Reményi Ede hegedűművész hazánkfa hangversenyével kapcsolatban, a művész illő fogadásának kérdésével. Arról volt ugyanis szó, hogy a hírneves férfiú a város, mint erkölcsi testület részéről is kitüntetéssel fogadtassék és a tanács, chez képest megbízta a polgármestert, hogy magát a jótékony nőegylet elnökségével érintkezésbe téve, belátása szerint tegye meg intézkedéseit az iránt, hogy a kitünő vendég a város részéről is ünnepiesen fogadtassék. A polgármester — mint értesülünk — szemé-

lyesen fogja a művészt, megérkezésekor, a város nevében üdvözölni és néhány tanácsot is felkér, hogy a fogadásra a vasúthoz gyülekezzenek. E hírrel kapcsolatban, a közönség tájékoztatására megemlítjük, hogy a hangversenyre névre szóló külön meghívók nem bocsátatnak ki, csak egyszerű programmal lesznek kiosztva, mint a színházi előadásoknál szokás.

— **A duhajvirtus áldozata.** A derekgyházi búcsún, a duhajkodó Gódo testvérek által megkésélt mezei munkás, Putnoki Ferencz, életével fizette meg a mulatságot, mert szenvedett seibeiben a f. hó 22-én meghalt. Az orvosrendőri boncolás megjétsére Götzl Bertalan dr. helyettes városi főorvos ment ki Derekegyházra, Szentesről.

— **Újabb közpénztári szennyes.** Lapunk mai vezércikkében felhoztuk a többek közt, hogy Sarkady Nagy Mihály polgármester nem jár el kellő szigorral az alatta álló tisztviselők rendtelenségei ellen s ennek igazolására emlegettük, hogy újabban is a legszélso határig vitt elnézést tanúsította a város közpénztárnokának egy tirthetetlen hivatali cselekedetével szemben. Ezen állításunkat kívánjuk indokolni a következő esettel: A f. hó 19-én a közpénztárnok Kis János hivatalozgát egy nagyobb összeggel az állami adóhivatalba küldte, a város tiszszabályozási kötvény-kölesonének törlesztésére. A törlesztés — a közpénztári tisztségél levő hivatalos kimutatás szerint 443 ft és néhány kr. volt tőkében és 20 ft kamatban. Ennek dacára a pénztárnok 700 ftot adott át a hivatalozgának. A kincstári adóhivatalnál az ellenőr kiállította a nyugtát, mely szerint a pénztárnok a pénzt felveendő volt, azonban — tévesen. A nyugta elején ugyanis határozottan kiírta, hogy 466 ft és annyi krt vettek át Szentes város közpénztárából, de a végén, ahol rekapitulálta az összeget és elemeire bontotta föl, elhibázta a dolgot, mert azt ilyenformán hozta ki: tőkében 443 ft és annyi kr, kamatban 20 ft, összesen 443 ft és . . . kr., vagyis újfent csak a tőke összegét tüntette ki. Gájer Vendel kincstári adópénztáros ezt a végösszeget nézte és ahoz képest levonván a szolgálati átvett 700 frtból 443 ft . . . krt, a többit visszaadta neki és a szolga ezt az összeget, mint határozottan állítja, vissza is vitte. Este azonban a kincstári adópénztárnál zárlatot csináltak, rájötték a hiányra és rá arra is, hogy a 20 ft többletet Szentes városának fizették ki. A kincstári adópénztáros erre nyomban felkereste Kis János hivatalozgát, aki határozottan állította, hogy ő a visszakapott pénzt úgy adta át a városi közpénztárnak, ahogy kapta, sőt arra is határozottan emlékezett, hogy melyik bankonomból hány darabot adott neki vissza Gájer pénztáros. Ez ellenében Széll Imre városi pénztáros azt állította, hogy ő a visszakapott pénzt 466 ft . . . krhoz olvasta vissza és egy krajczárral sem vett át többet a szolgálatól, mint amennyi visszajárt a 700 frtból. Az esetet feljelentették a polgármesternek, megejtették a hivatalos vizsgálatot és a felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint konstataáltak, hogy Széll Imre városi pénztáros a kincstári adópénztártól kapott nyugtán a 446 ft . . . kr. végösszeget egyszerűen sajátkezreleg kiigazította 466 ft . . . krra. Elmondtuk ezt az esetet szárazon, minden kommentár nélkül, úgy, hogy a vizsgálatban résztvett egyöntöl tudjuk. Most azonban egy megjegyzést kell hozzá fűznünk. Csodálatos ugyanis az, hogy a szegény hivatal-szolga a sajátjából volt kénytelen kifizetni a kincstár 20 ft vesztését. Még csodálatosabb az, hogy úgy a szolga, valamint a városi közpénztáros ma is hivatalban vannak és ellenük a polgármester semmifele intézkedést sem tön.

— **Reményi Ede Szentesen.** Világhírű hegedűművész hazánkfa, Reményi Ede, mint erről már lapunk egyik korábbi számában hírt adtunk, a jövő hó 1-én tartja meg itteni hangversenyét a helybeli jótékony nőegylet javára. A hangverseny programja a következő: I. Andante és Finale a hegedűversenyből, Mendelssohntól,

zongorakisérettel játsza Reményi Ede. II. Hósi magyar, ártíra és elődjá Reményi Ede. III. a) Nocturne, Chopin-tól, b) Menuette, Padrevszky-tól, c) Bölcsődal Huber Károlytól, d) Perpetuum mobile Weber-től, zongorán elődjá Bodó Alajos zongoraművész, ki Reményit hangversenykörútjában kíséri; IV. a) Romancse, Chopin-tól, b) „Barcarolle” Schubert-től, c) „Mazurka,” Chopin-tól, mindhármát ártíra és elődjá Reményi Ede; V. a) Abránd Rigolettó dalműből, b) Liszt Ferencz XV. magyar rapszódíaja, zongorán elődjá Bodó Alajos; VI. Magyar nemzeti népdalok és a) „Mazurka,” feském . . . , ártíra és játsza Reményi Ede. A hangverseny a nyári szinkörben lesz megtartva, a következő helyárrakkal: nagypáholy (4 személyre) 7 ft, kis páholy (3 személyre) 5 ft 40 kr, támlásszék (az első 5 sor) 1 ft 80 kr, kórszék 1 ft 40 kr, zárt-szék (a három utolsó sor) 1 ft 20 kr, számozott állóhely 1 ft, földszinti bemenet 80 kr, karzati ülőhely 50 kr, karzati állóhely 40 kr. Belépőjegyek már most előjegyezhetők Szépe Kálmán nőegyleti pénztáros kereskedésében.

— **Földosztás Dorosmán.** A dorosmai közbirtokosság ügyeit kezdik leterelni a békés tárgyalások útjáról oda, ahol nem lehet jó megoldás, csak fejlettség, vívódás és háború. A f. hó 19-én megint közbirtokossági gyűlés volt Dorosmán, melyen számos jelentek meg az illetékes, de a nem illétkes egyének is, úgy, hogy vagy 2500 ember gyűlésszert volna, ha megengedni a zaj. Egy előbbi zavargás már elhatározta, 2700 szóval 2100 ellen, hogy osztassék el a birtok, de a valóságos közakarát annyiban nincs tisztáza, amennyiben 1700 részem nem szavozott és a formák ninesenek kellőleg megtartva. Nagyon viharos volt a f. hó 19-iki gyűlés, melyen sem az elnököl Illés Antal nem jutott szóhoz, sem más. Oriási kitörés volt Illés Antal ellen, akit azzal vádolnak, hogy 600000 frttal megkárosította a közbirtokosságot. (Állítjuk azért teszik felelőssé, hogy a nyulak ragtak meg a fakát.) Csodálatos, hogy a Dorosmán joggal népszerű Illés Antal vezetésé alatt a gyűlés 9 óra reggeltől délutáni 2 óráig nem jutott semmi eredményre az oriási zaj miatt, melyből folyton hangzott Illés Antal felé, hogy mondjon le. Illés nem mondott ugyan le, de a gyűlést fölszálta és mikor eltavogyta, a gyűlés elhatározta a végleges földosztást, sőt elnököt is választott Parkas Vincze személyében, akinek tiszteletére mindjárt eszemizom is volt. A dorosmai közbirtokosság ügyeit mindenesetre nagyobb higgadsággal lehet csak elintézni a nép megelegésére.

— **Gyermekkiállítás.** A csongrádmegyei orvosgyógyászszeregyelet f. hó 31-értevezett gyermekkiállításra iránt a polgárság minden rétegében általános az érdeklődés. A bejelentő helyeken (dr. Götzl Bertalan elnök és dr. Mátéffy Pál titkár) eddig több mint 40 gyermek lön előjegyzve. Azok, akik gyermekekkel a kiállításban részt kívánnak venni, felhivatnak, hogy a bejelentést minél előbb megejték, hogy így a gyermekekett kellő időben lehessen kor szerint osztályozni. Jelentkezni lehet a f. hó 31-én déli 12 óráig.

— **Munkás-mozgalom.** Károlyi Alajos gróf újárósi majorjában, melyet Kaníczer Adolf vásárhelyi földbirtokos bir berben, a munkások felláztak és megtagdák az engedelmességét. A szocialista tanok szivarogtak el e minden nagyobb fogalmi úttól távolos majorban is és a munkások bérfelémeltel követeltek. Csendőri beavatkozása volt végre is szükség, hogy a lazogást megefekezék és a mágöcsi csendőr-órs, Privitzer József órsvezetővel élén, le is hűtötte kissé a követelőzők hevét, egyben jelentést téve az esetről a mindszenti főszolgabírósnál.

— **Nem orosz el a főispán.** Zsilinszky Mihály főispán lemondásának híre, melyet ismert jóakarói nagy kedvteléssel terjesztettek, még komoly lapokban is megfordult, — így a „Szegedi Híradó” is hozta ujabban, bizonyos helyreigazítással. Utána jártunk a dolognak és megtudtuk, hogy Zsilinszky főispánnak

nem ugyan lemondása, hanem Békésvármegyébe való áthelyezése komolyan szóban volt a kormányánál. De nem bocsátotta el — Sima Ferenc! Ne tessék ezt tréfának venni, mert a legkomolyabb igazat mondjuk. Azt a szerencsét, hogy főispánunk nem ment át Békésvármegyébe s hogy az egykor kitátságba helyezett államtitkárságát is főgöben hagyták, egyenesen Sima Ferencnek köszönhetjük. Mert úgy áll a dolog, hogy főispánunk nem az az ember, aki véghez ne vigye, amire vállalkozott. Azért küldték őt ide Csongrádvármegyébe, hogy a korrupció megsejtesse, a közigazgatási bünökét kiirtsa és a velőjéig rothadt társadalmat megjavítsa. Ebben azonban Sima Ferenc és az ő kölcsönösen rehabilitáló bálvány, Horváth Gyula, meg akarták akadályozni, sőt ezen mestereknek színes-színeltet ma is. Szapáry gróf miniszterelnök tehát azt mondta a főispánnak: »Addig nem fogod elhagyni Csongrádvármegyét, amíg az Augiasz istállóját ki nem tisztítottad és a rendre vett fegyelmi vizsgálókat mind be nem fejezed.« Nos hát, Sima Ferenc egészen öntudatlanul igen szépen dolgozik arra, hogy a fegyelmi vizsgálatok és rágalmi pörök soha meg ne fogjanak, sőt egyre szaporodjanak s így biztos kitátságunk van rá, hogy Zsilinszky főispán, ha távozni akarja is, még igen sokáig lesz kénytelen köztünk maradni. Hiába, no! Sima Ferenc nem ereszt! Mondjunk hát neki köszönetet érte.

— **Műkedvelői előadás.** Az iparos-íjzak ma esti műkedvelői előadása iránt általános az érdeklődés. A derék műkedvelő-társulat a multból már olyan sikereket képes felmutatni, hogy méltán tekintünk feszült várakozással új vállalkozása elé, mely az erőket bizony megpróbálja, mert igaz ugyan, hogy az angol vígjátékok komikuma önmagában is erőteljes sőt egy kissé vaskos, de aztán meg is követeli a jó játékok. Megvagyunk győződve, hogy az iparos műkedvelők ennek dacára derekasan fogják a helyüket megállani.

— **A trachoma-tanfolyam vége.** A szeredi 2 hetes trachoma-tanfolyam tegnapi évtét és így dr. Pollák Sándor városi főorvos és dr. Lábos Endre orvos a mai napon hazaérkeznek, hogy hivatalos tisztüket újból átvegyék.

— **Esküvő.** Horváth Jenő, Szentes város fiatal arva-pénztarosa a f. hó 21-én délután esküdött örök hűséget a református templomban Égető Erzsike kisasszonynak, Égető Bálint egyházi pénztáros kedves leányának. Az esküvőt kedélyes lakoma követte az örömszülők vendégszerető házában, hol számos pohárköszöntő kívánt minden földi jót az ifjú házaspárnak.

— **Megrögzött tolvaj.** Jóféle tolvajvér keringhet a Dobrai Magda cigányasszony ereiben, mert haszaltan minden fenyiték, minden börtön, szarka-termeztete nem ismer féket és ahogy alkalom kínálkozik, mind újabb tolvajcsinnyre ösztökéli őt. Legújabb csinytevése a következő: Hajdú Györgyné alsóréti lakos panaszt tett a csendbiztosnál, hogy a f. hó 5-én, míg ő maga bent járt a városban és két kis gyermeke őrizetére hagyta a tanyt, egy magas, szikár asszony járt kint, ellopva egy vankosát. A csendbiztos gyanúja, a személyleírás után, Dobrai Magdára esett és az a gyanú alaposnak is bizonyult, mert csakugyan ő volt a tolvaj. A vankosban volt tollat eladta Schwarcz Reginának 60 kr-ért, a cíhat pedig Váci Bálintnak 15 kr-ért. Az ügyet a rendőrség a büntető bírósághoz tette át.

— **Döntvény kell neki.** A Csongrád-megyeyi Híradó egyik korábbi számában számszerint hivatkozott arra a miniszteri határozatra, mely elrendeli, hogy ipartestületi elnök csak olyan iparúzó lehet, ki mesterségét legalább 3 év óta folytatja. Megtörtént azonban, hogy több szentesi iparos főlébvezést nyújtott be az első fokú iparhatóság azon végzése ellen, melyel az, Mátéffy Ferenc dr.-nak újabb ipartestületi elnökévé történt megválasztását megsemmisítette. És ime, nagy meglepetésünkre, azt olvassuk teg-

nap a nevezett lapban, hogy az esetre, ha az alispán a főlébvezésnek helyet ad, nincs más hátra, mint az alispáni határozat ellen a keresk. miniszterhez főlébvezni. Legalább — mint a kollega mondja — lesz e vitás ügyben miniszteri döntvényünk. Hát akkor az a híres rendelet, amit ciktél, micsoda?

— **Tanoncraizkola.** Az iparostanoncok ismétlőiskolájának, mint erről már hírt adtunk, a város bölcs tanácsa, rövid úton kitette a szűrét a túl a kurcai vígadóépítéssel, az iskola igazgatójára bizván, hogy ott szerezzen hajlékot az oktatásúgynek, ahol tud. Került is hajlék az iparoktatásra, csak rajztermet nem kapott az igazgató s a tanács végre is a város új közgyűléstermet engedte át e célra. A rajzitanítás tehát mátol fogva ismét a régi helyiségben folyik.

— **A csongrád-megyeyi gazdasági egyesület** által f. hó 18-án rendezett löversenyénél »Hölgyek díja« cím alatt kitűzött jutalomhoz, gyűjtés útján, a mult számokban közlötteken kívül hozzájárultak még: Soós Pálné 2 frt. Tancsik Józsefné 1 frt, Pintér Sándorné 1 frt, Kass Mari 2 frt, Héjja Lajosné 2 frt, Czákó Imréné 2 frt, Bálint Jánosné 2 frt, Dunás Ferencné 1 frt, Bertók Imréné 1 frt, Dónát Istvánné 1 frt. Összesen 15 frt. Úgy jelen, valamint lapunk mult számaiban felcímeltet adakozók fogadják a rendező-bizottság ez úton nyilvánított halás köszönetét.

— **Rendőri rövid hírek.** Lénárd Eszter cselédjének, a f. hó 21-én, két társával rálesett Molnár Eszter-re, aki ellen szépsége miatt bosszút forraltak és orozva támadván meg a gyanútan cselédátársat, ruháját leöntötték vírral. — Özv. Tóth Istvánné jelentést tett a rendőrségnek, hogy a f. hó 21-én d. e. egy ismeretlen cselédleány akart öngyilkos szándékából az egyik vásárállás kúba ugrani. Tóthné még idején megakadályozta a szerencsétlen szándéka kivételében.

KÖSZÖNET-NYILVÁNTÁS.

A »Szentesi Jótékony Nőegylet« és a »Vörös-Kereszt Egylet Szentesi Fiók-Egysége« által folyó hó 18-án rendezett majális alkalmával felhasznált faanyagok szives átengedéseért ifj. Zsoldos Ferenc úrnak; — nemkülönbön Zsoldos Ferenc mérnök úrnak ugyanezen alkalommal rendezett túzijáték körüli buzgó fáradozásáért ez úton is halás köszönetét nyilvánítja mindkét egylet nevében.

Szentesen, 1891. május 22-én

az e'nökség.

ÉRTESETÉS.

A szentesi iparostanonc-iskola ez évi záróvizsgálatai a következők sorrendben fognak megtartani: június 22-én délután 5—7-ig az I. osztály vizsgája a ref. központi iskolában, 23-án d. u. 5—7-ig az előkészítő osztály vizsgája ugyanott; június 25-én d. u. 5—7-ig a III. osztály vizsgája a katolikus központi fiúiskolában, 26-án 5—7-ig a II. osztály vizsgája ugyanott; június 28-án d. e. 8 órákor az évzáró ünnep a túl a kurcai tanácsteremben. Ezt megelőzően, június 27-én d. u. fél 5 órákor az iparostanoncok munkakiállításának üneplés megnyitása lesz ugyancsak a túl a kurcai közgyűlési teremben, míg 29-én, vasárnap d. u. 6 órákor a kiállítás bezáratik, mely alkalommal a jutalomban részesülő tanoncok közt a díjak és oklevelek ki fognak osztani. Ugyaz osztályvizsgákra, valamint az évzáró ünnepsége és munkakiállításra is meghívja a t. közönséget: az iparostanoncok bizottság.

Irodalom.

Ajjg van társadalmi vagy irodalmi kérdés, melyre figyelmét ki ne terjesztené hazánkban egyik legjobb és legerőteljesebb szépirodalmi hetilapja: a »Képes Családi Lapok«, Legújabb, 21-ik számában cikksorozatot kezd meg Tolnai Lajos jeles regényírónk és esztikusunk hírneves tollából »A vidék és költők« cím alatt, melyben irodalmi viszonyaink számos kérdéséig éles tollal eszterli. Megvagyunk győződve, hogy e cikksorozat, mely különösen a vidéki írók és költők hivatottjaira akarja a közgyűlömet terelni, kellő méltánylásban

fog részesülni a közönség részéről. Az ismeretetés sora Könyves Tóth Kalmánnal kezdődik, kinek egy kitűnő rajza mindjárt közlötetik is. Ugyanazon számban van továbbá egy igen érdekes közegészségügyi cikk is. »A telefon mint járványterjesztő« cím alatt, melyet a közönség különös figyelmébe ajánljuk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Mátéffy Ferenc
Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

Új zsákok
kölcsönben, olcsó díjtételek mellett kaphatók Schiller Herman fűszerkereskedésében, vásártéren. 3-2

5-10

Serail arckenőcs

Az arcon mutatkozó szeplők, pattanások, málfoltok s mindenemü börtisztaltalanságok eltávolítására a legmegbízhatóbb szer, mely bőrszépítő hatásában minden más szert fölül mül. Ezen kenőcs a bőrnök különös lágyaság, fohrséget és ádeséget kölcsönöz, s mint női toiltetés-szer, megbecsülhet-tlen. — Egy tégely ára 50 kr., nagyobb tégely 80 kr.

Továbbá: az eddig egyedül legartalmatlanabb és legjobbknak bizonyult

Pálmai Ilka hölgypor,

melynek alkalmazása által az arcból sima és fehére lesz. — Egy doboz 60 kr.

Kapható:

Remetey Dezső

a Szt.-Háromsághoz' címzett gyógyszerárban.
Kun-Szent-Mártonban. (Piacster)

Megrendelhető posta útján — csomagolás és szállításiért 20 kr. számítatik.

30-25

8 érdemérem!

A legjobbknak elismert

kéziharmonika

kapható

Trimmel N. J.-nál

Bécsben
VII. Kaiserstrasse 74.
(Lóvonat megállóhely a Burgvonalon.)

Nagyaráktara minden hangszereknek.
Kifogásalnan készítmények és olcsó árak.

Árjegyzék ingyen.

Üzleti értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az idényre borszékí, molnai, ágnes, margit, szelters, parádi és giesshüblri friss töltésű ásványvizeim megérkeztek. Ez alkalommal van szerencsém b. tudomásukat fölhívni cukor, kávé, fűszer, festék artúrnara is legutjánosabb árban pontos kiszolgáltatás mellett.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve tisztelet'el:

Mannó József.

(Tyúkpiaccal szemben) dr. Reis Samu úr házában

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb

savanyuvize

A MOHAI **ÁGNES** FORRÁS.

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ő fensége József főherczeg

— asztalán rendes itallal szolgál. —

o **Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében** is ép úgy mint **hazánkban** általában a **kolera** megbetegedés ellen **praeservatív** gyógyszernek bizonyult. — Mindazon tisztelt fogyasztóinak, kik ezen ásványvizet akár **borral, gyógyezelőkra, vagy tisztán** mint asztalvizet előszeretettel használják kérjük azt rövidítve

ÁGNES

forrás néven kiszolgáltatni. — A nagyérdemű közönségnek ásványvizünket szíves jóindulatába ajánlván, maradtunk teljes tisztelettel az **ÁGNES**-forrás **kutkezelősége Mohán.**

Friss töltésben az ország minden gyógyszerárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható. — Országos főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. és szerb. kir. udv. ásványviz-szállító-nál. BUDAPEST, Erzsé-better s. sz.

AZ ÁGNES-FORRÁS KÜLÖNÖS ELŐNYEI:

Gazdag szénsavtartalmu. — A bornak színét nem változtatja.
Természetes ízét kellemessé teszi,
a miért is a vendéglős uraknak keverékül »Spritzer« előnyös szolgáltatást tesz.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Kiváló szolgáltató tesz az emésztési savaroknál.

Borral hasznolva kiterjedt kedveltségnek örvendő.

4829/891. sz.

Haszonbérbeadási árverési hirdetmény.

Alólirott m. kir. jószágigazgatóság részéről közzé tétetik, hogy a f. évben lejáró különféle bértárgyak további haszonbérbe adása iránt az alább irt helyeken és napokon nyilvános szóbeli írásbeli ajánlatokkal egybekötött árverés fog tartatni, melyhez a bérelni szándékozók 10% bányapénzzel ellátva oly hozzáadással hivatnak meg, hogy az általános és részletes haszonbérleti feltételek, azon hivataloknál, hol az árverés tartatik, megtekinthetők. Haszonbérbe adatni fog.

I. a kulai kincst. urad: Ispánságnál 1891. évi május hó 25-én d. e. 8 óraker: Zombori volt jószágigazg. iroda tisztiflak, alsó pusztja kulai 2¹³⁰⁰ hold föld, Bárány járás I düllőbéli 42⁷⁷² hold föld, kulai volt gazd. gyakornoki lak, kulai urad. két egyesített pince, kulai sürfőzői lak és iroda-helyiség, Désy szentiváni 258¹⁴¹ h. föld török-becsei 96 számú 30²⁴² h. tiszta-átmetszési föld.

II. a palánkai urad. ispánságnál 1891. évi május hó 26-án d. e. 8 óraker: szantai 4⁵⁹⁷ h. föld, — gombos-erdődi Dunarév-jog.

III. Szentes a m. kir. adóhivatalnál 1891. évi május hó 27-én d. e. 8 óraker: csongrádi 84. számú 65⁷⁴⁷ h. tiszta-átmetszési föld, mindszenti 86. számú 24 hold tisztaátmetszési föld.

Arad, 1891. április hó 30-án.
 7-6 M. kir. állam jószágigazgatóság.

Házeladás.

Özv. Zsoldos Józsefnének — a Dózsaféle gyógytár melletti — I. tized 233. számú háza kedvező föltételek mellett szabadkézből eladó.

A föltételek megtudhatók a tulajdonostól. 2-2

Vegyztizta, vitzisztá:
 kitűnő, leghatasosabb véd-és gyógyító-anyag állatok járványos betegségei és fertőtlenítő mosóvíz sebeknél.

5-12 Szinben pirosas.
 Egyetlen tökéletes, szagtalan — fertőtlenítő-szer betegsöbák, őr-székék, istállók stb. részére. — Vegyészeti laboratórium állatgyógyászati és fertőtlenítő célokra.

ERNST HENRIK
 BÉCS, III/, Hörneggasse 19. sz.

Nagy Kovács László
 derekegyház-öldali 30 hold földje, vetéssel együtt azonnal eladó, esetleg haszonbérbe kijadó. — Értekezhetni ez iránt a tulajdonossal I. tized 19-ik szám alatt. 3-3

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a n. érdemű közönség b. tudomására hozni, hogy a 33 év óta a **Czukor Ádám-féle** házban volt és szolidáságról előnyösen ismert

arany és ezüst ékszerárú üzletemet

a vasúti főutcában volt ugyanilyenemű főközlettemmel összevonva a piactéren levő, **Neumann Jakab-féle** házba helyeztem át.

Igy egyesített üzletemben, mint eddig, ezután is mindennemű **arany-, ezüst-, ékkő- és tajték-árúkat a legnagyobb választékban**

a legjutányosabb árban kaphatók, amennyiben több budapesti, bécsi és külföldi hasonló nagyüzlettel való előnyös összeköttetésem arra képesítenek, hogy vevőimet mindenkor a legujabb divatú és legolcsóbb ékszerekkel elégíthessem ki

Üzletem elvállal nemcsak minden az arany-műves szakmába vágó javítást, hanem előirt minta és fazon szerint **új ékszerek elkészítését** is, és úgy a javítások, valamint új ékszerek készítése mindenkor tisztán, csinnal és a felhasznált anyagért való jótállás mellett teljesíttetnek.

Az a bizalom, mellyel üzletemet 33 éven a t. közönség kitüntette, legjobb bizonyítéka annak, hogy azt mindenkor kiérdemelni iparkodtam.

Ezen bizalmat kérem üzletem részére továbbra is megtartani.

Tisztelettel
CSILLAG ÁRMIN,
 aranyműves.

Mélyen leszállított árak!

Finom műtárgyak. Célszerű iparcikkek.

Nagy választék minden bel- és külföldi

bronz-, vas-, porcellán-, fayence-, üveg- és fa-díszmű-árúkbán.

Tartós bőrárúk és szabadalmazott álló- és függő lámpák gyári főraktára.

TESTORY

BUDAPESTEN, CSAK IV., VACI-UTCA 24. SZ.,
a nagy Kristóffal szemben. 10-10

Sarg Glycerin-fog-Crém-je,

A fogak szépsége Rövid használat után nélkülözhetetlen fogtisztító szer

KALODONT

Orvosrendőrileg megvizsgálva.

Uton nagyon praktikus. Illatosan üdítő.

Allegyöngédebb fogzománóra is ártalmatlan.

Jegyzet: Németországban, Franciaországban stb. a legnagyobb sikerrel behozva, ugy az udvarnál, valamint a magas körökben és a legegyszerűbb polgári családnál használatban van.

Kapható a gyógyszerárakban, darabonként 35 krétt. 50-36

Szentesen: id. Várady Lajos gyógyszerárakban.

Igyunk fröcscsöt!

3-3

A BORSZÉKI forrás-víz raktára Szentesen: BURIÁN JOZSEF cégnél.

Megyen-
deles om

Dreher Antal féle kivitelű
palacksör

DIETRICH és GOTTSCHLIG

BUDAPEST

vagy DREHER ANTAL Kőbánya.

Caakis teljesen leülepedet, tehát tükörítiszta kivitelű sör széküldése, folyton friss üveg-töltésben, a minőség hamisítatlan volt mellett kezesség vállalatik.

Nagybani fogyasztóknak jelentősen
kény aréngedmény.

Arjegyzékek mindenfelé ingyen és bérmentve

Mintán gyakran megtörténik, hogy idegen készítményű és gyöngébb minőségű sörök „Dreher Antal kivitelű sör” cím alatt forgalomba hozatnak, a t. c. Dreher-féle kivitelű sör fogyasztóknak a hatóságilag oltalmazott üvegcsimkét, melyen a **Diétrich és Gottschlig** név okvetlen kell, hogy rajta legyen, kiváló figyelmükbe ajánljuk.

Réghízeztetés!

6-4

Harkányi gyógyfürdő

HARKÁNYI GYÓGYFÜRDŐ

MAGYARORSZÁG, BARANYAMEGYE

Harkányi gyógyfürdő

Fürdőidény: május hó 1-től szept. 30-ig.

Az osztrák-magyar birodalmat ezen vizgazdag, legmelegebb és legerősebb kénforrása a legsikeresebb eredmények által hírnevét már megállapította, amit igazol az évről-évre szaporodó vendégek száma.

Ezen 62,5 és 64 C fokú természetes ártézi kénforrások kitűnő gyógyítás: hatással bírnak oszós, kőszvény, görvély, idült bőrkütegekre, aranyér, női bántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok, higanyos gyógyszerek által okozott mérgezésekre, továbbá máj, lép, általán mirigydaganatokra, nehéz hallás, idült szembajok s ivarszervi bántalmak ellen.

Figyelemreméltó újonsággal jelezhető, hogy közelebb egy diszcs svájci modorban épült — kávéház és ebédlő — összekötte a fürdőszállódával fedett csarnokká -- áll a t. c. közönség kényelmes használatára

Kéy utazásra ajánlható budapest-pécsi vasút, déli vasút, budapest-kanizsa-barcsi vonalon, állomás: Pécs, aiföldi vasút Eszöl en át Villányig, mohács-pécsi vasút, állomás: Villány.

Bővebb felvilágosítást a legnagyobb készséggel nyújtanak: dr. Heller József, rendelő fürdőorvos s a fürdőbéli Blümel Ferencz.

Posta és távírdó állomás.

Harkány, 1891. évi május hóban.

Harkányi gyógyfürdő

A fürdőigazgatóság.

Harkányi gyógyfürdő

6-4

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár részvénytársaság

BUDAPESTEN.

Gyár és irodák:

VI., külső Váci-út 1696/99. || VI., Podmaniczky-utca 14.

Városi iroda és raktár:

Ajánlja kitűnő és szabad szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készületeit és számos első díjakkal kitüntetett szabad. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit és szabadalm. mélyítő-e kéit,

eredeti SCHLICK- és VIDATS-féle egyvasu ekéit, — talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

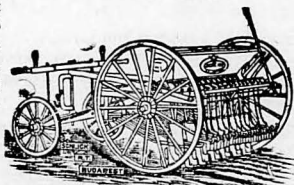
Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavető-gépeit.

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (BAKER- és VIDATS-rendszer), takarmánykészítő gépek, tengeri morzsolók és darálóok, szabad. Jókay-féle „Hungária” daráló-gépek erőhajtásra, őrlőmalomok és olajmalomberendezések Eredeti amerikai kevekető és marokrakó arató-gépek és fűkaszaló gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

12-24

Értesítés.

Van szerencsém t. vevőimet és a t. közönséget értesíteni, hogy első szállítmány bíküzifam Tiszán megérkezett s azt eredeti méter ölezésben a Tiszánál Molnár István csőszöm által árusítom el, kapható továbbá üzlethelyiségben és házhoz szállítva is.

Ugyancsak a Mármarosból megérkezett új fenyő szállítmányom is s így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mindennemű faanyagot gőzfűrés gépemen feldolgozva, új fából készíthetek.

A n. é. közönség eddigi szives pártfogását megköszönve, kérem, hogy azt irányomban továbbra is feltartani sziveskedjék s részemről igyekezni fogok, hogy úgy az árak jutányossága, mint az anyagok minősége által a n. é. közönség meglegedését megnyerhessem.

Szentes, 1891. május hó.

Tisztelettel:

Szabó Zsigmond,
fakereskedő.

3-3